PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.70.05, interurban 72 ... 284 ... telex sportrom buc. 180

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 153 (5587)

Duminică 14 aprilie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ELENA CEAMPELEA – COMPORTARE REMARCABILĂ LA GIMNASTICĂ ROMÂNIA — U.R.S.S.

Elena Ceampelea, într-o săritură la bîrnă. Foto: T. ROIBU

- ÎNOT, — V. COSTA — A 4-a PERFORMANȚĂ MONDIALĂ A ANULUI ÎN „INTERNAȚIONALELE" DE LA CLUJ
- SCRIMĂ — ADRIANA MOROȘAN — ÎN FINALA PROBEI DE FLORETĂ A C.M. (tineret) DE LA LONDRA

— Amănuntele— în pag. a 4-a

POLISPORTIVITATEA

O PROBLEMĂ ACTUALĂ?

Inaugurăm în acest număr ancheta privitoare la actualitatea polisportivității și multilateralității ca element de pregătire fizică generală. ASTĂZI (ÎN PAGINA A 2-A) RĂSPUNDE: ING. ION VULESCU, pe care în fotografia de mai sus (stinga) — de la un meci România — Ungaria din 1947 — îl vedeți jucînd baschet, unul din numeroasele sporturi practicate de el cu succes în trecut

ROBIN HOOD PE PODIUM

La Kirkley, în comitatul York, se află o piatră de mormînt care consemnează moartea lui Robin Hood la 24 decembrie 1247. Documentul acesta mișcător în onoarea eroului popular este desigur fals, pentru simplul motiv că Robin Hood s-a născut doar în legendă. Cu toate acestea el trăiește și astăzi: pentru cei mai vîrstnici — sub chipul cinematografic al lui Errol Flynn, pentru cei mai tineri — din cunoscutele serii de filme ale televiziunii. Iar pentru cititorii fervenți de romane istorice — sub numele de Locksley, pe care i l-a dat Walter Scott.

Robin Hood a înflăcărat imaginația multor tineri cu inegalabila sa măiestrie în trasul cu arcul. Nu-i de mirare deci că a făcut mulți prozeliți în lume. Tirul cu arcul — ca sport — îi datorește mult. Firește că nimeni nu va nega bogata tradiție a folosirii săgeților și arcului ca arme de vînătoare sau de luptă — tradiție ce nu lipsește din istoria nici unui popor de pe glob. Tradiția aceasta o subliniază etnografii și o celebrează încă și azi, în mari serbări, mai ales popoarele orientale.

Curajul și iscusința dacilor în acest domeniu erau recunoscute. Într-o odă a poetului Romei, Horatius Flaccus, contemporan cu Burebista, citim că dacii „se pricep mai bine decît toți la aruncarea săgeților". Tradiția tragerii cu arcul la poporul nostru este adesea evocată în cronica lui Neculce sau în povestirile lui Sadoveanu. Să ne amintim și de balada despre Ștefan cel Mare care, alegînd locul unde urma să se ridice mănăstirea Putna, se adresează agerilor și mîndrilor săi arcași, zicîndu-le: „Copii, trageți, eu vreau astăzi să mă-ntrec în arc cu voi".

Față de evoluția armelor de vînătoare și de luptă, tragerea cu arcul a rămas astăzi firește, un simplu exercițiu sportiv. În primele decenii ale secolului nostru sportul acesta avea atîți adepți, încît s-a socotit necesară includerea lui în programul Jocurilor Olimpice (în care a figurat între 1900 și 1920). De atunci însă, tradiția s-a rupt. Abia în 1964, la Tokio, japonezii au prezentat, demonstrativ, tirul cu arcul practicat de samurai, numit kyudo. Apoi a venit vestea bună care a încălzit inimile arcașilor din cele 39 de țări afiliate la federația internațională: tirul cu arcul va figura din nou în programul Jocurilor Olimpice în 1972.

În țara noastră s-au făcut cîteva încercări de introducere a acestei frumoase discipline, dar pasionații tirului cu arcul s-au descurajat din lipsa de materiale adecvate. Federația de specialitate, încununată cu atîtea succese în tirul cu arma, ar putea acorda măcar o fărîmă de atenție și acestui frate mai mic al tirului, fără îndoială atrăgător pentru tineret și formînd deprinderi adecvate chiar tirului cu arma.

Robin Hood, în versiune modernă, așteaptă să urce pe podium.

Victor BANCIULESCU

Probabil: Meciul de fotbal Iugoslavia — România la 16 octombrie

Federația de fotbal din Iugoslavia, printr-o telegramă adresată ieri forului nostru de specialitate, a propus schimbarea datei meciului amical Iugoslavia —România din 15 mai 1968, pentru data de 16 octombrie 1968. Motivul acestei schimbări calendaristice, se spune în telegramă, este participarea naționalei iugoslave în faza finală a campionatului european de fotbal.

FOTBAL

DINAMO BUCUREȘTI-STEAGUL ROȘU 1-0

Lucescu (Dinamo) în acțiune. (Fază din meciul de ieri, Dinamo București—Steagul roșu Brașov). Foto: D. RĂDULESCU

— Citiți cronica în pag. a 4-a —

POLONEZII DOMINĂ ÎN CUPA F.R.C.

Spre deosebire de cele precedente, penultima etapă a „Cupei F.R.C." n-a mai purtat amprenta dinamismului. Deși media orară indică un ritm susținut (avem însă rezerve asupra exactității kilometrajului), plutonul a rulat fără nerv **d'a capo al fine**, rarele și timidele încercări efectuate de cîțiva inimoși (M. Virgil, Traikov, Rădăcină, Grigore, Kegel, Soare și Forma) neputînd scoate din anonimat această cursă internațională. Pe ultimii kilometri (cam la vreo 4 de sosire), Andrzey Blawdzin a părăsit

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 4-a)

În fotografie: *Învingătorul etapei, ciclistul polonez Andrzey Blawdzin, este felicitat pentru victorie și pentru titlul de lider în clasamentul „Cupei F.R.C." obținut după a 3-a zi de întrecere*

CORUL

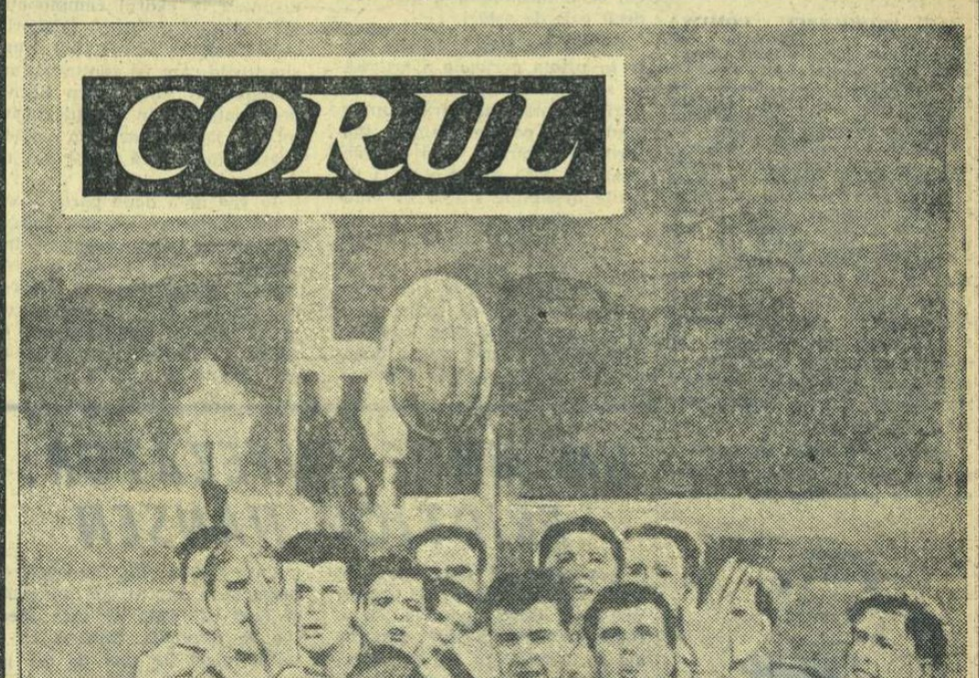

MATTY

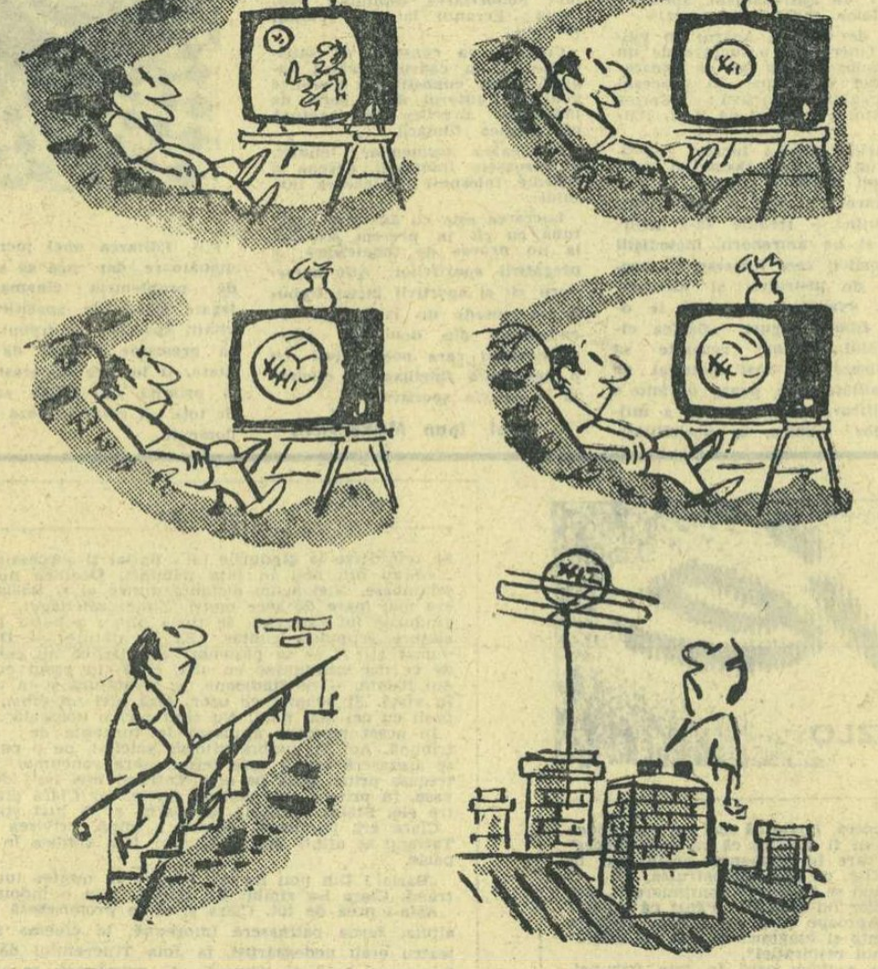

Defecțiune tehnică

AZI în paginile 2-3 MAGAZIN SPORTIV

RUGBY

Pentru rugbystul Puiu

E un poem depănîndu-și cadența,
cu versuri mereu inedite,
pe coala imensă-a gazonului.
Din 30 de silabe gîlgîind, neistovite,
țîșnesc imagini,
ritmuri,
și totul seamănă tulburător de mult cu poezia.
Citiți poemul acesta,
cînd drop-golul zboară neașteptat
ca o pasăre căutîndu-și cuibul.
Cînd șarjele trec sacadat
ca o cadență impetuoasă de odă.
Cînd balonul izbește pămîntul, în țintă,
o dată cu purtătorul,
ca punctul final al unei strofe.

Cînd grămada se adună
ca două versuri grele de gînduri.
Cînd placajul se ivește, tăindu-ți respirația,
ca o rimă rară.
Cînd jucătorul aleargă în zig-zaguri,
ca o idee printre obstacolele cuvintelor.

Citiți poemul acesta
pe coala imensă-a gazonului.
Din 30 de silabe gîlgîind, neistovite,
din svîcnetul bărbătesc al balonului,
țîșnesc versuri mereu inedite
cîntînd bărbăția.
Și, uneori, totul seamănă tulburător de mult cu poezia.

Mihu DRAGOMIR